

Dấu chân hành trình

*Hành trình muôn rũi một may,
Khắc nên những dấu vui này khó quên.*

*Một vui, tàu đã vớt con,
Chiếc tàu Đan Mạch lớn hơn các tàu.
Cát đi nguy hiểm biển sâu,
Mênh mông trời nước, biết đâu bến bờ.*

*Hai vui, thuyền trưởng phó bà
Tỏ lòng thương mến, để cho chụp hình.
Lữ khách vừa xa gia đình,
Cử chỉ ưu ái là tình ủi an.*

*Ba vui, nhà trại khang trang,
Chế độ cấp dưỡng đàng hoàng ấm no.
Không đâu bằng Sanh-Ca-Po,
Dù là tạm trú, rất là phong vinh.*

*Bốn vui, mừng Chúa Giáng Sinh,
Nét vui lộ diện, cảnh tình vẫn vương.
Dịu lòng vừa mới tha hương,
Vui qua thực khẩu, nhạc vàng Việt Nam.*

*Năm vui, linh mục cũng thương,
Đứng chung chụp ảnh, như vương gia đình.
Lung linh hang đá Giáng Sinh,
Khác nào còn ở gia đình mẹ cha.*

*Sáu vui cho nghĩa phu thê,
Sương khổ lo lắng đê huê có nhau.
Nhất tâm ý hợp tâm đầu,
Khi vui tăng gấp, khi sầu giảm đa.*

*Bảy vui, thành phố Sin-Ca,
Tự do đi lại, như là lịch du.
Danh lam thắng cảnh lạ xa,
Thỏa mắt du ngoạn như là kỳ quan.*

*Tám vui, y phục dung nhan,
Phản ảnh hãnh diện, hân hoan thỏa lòng.
Bao năm chờ đợi trông mong,
Bây giờ toại nguyện, tiền không sánh tày.*

*Chín vui, bước xuống sân bay,
Anh em đủ mặt tại đây đón mừng.
Bỏ quê, gặp lại người thân,
Xa cha xa mẹ, mà gần anh em.*

*Mười vui, nếp sống đầu tiên,
Cũng mau ổn định, anh em đỡ đàn,
Giúp cho chẳng quản xa gần,
Coi như ruột thịt, như thân một nhà.*

*Vui trong trí nhớ chóng qua,
Nhưng hình mãi mãi nhìn là lại vui.
Mười hình đem lại nụ cười,
Bên đây bên đó, cùng vui một niềm.
Trung Hiền (20-6-1990)*

(Những tám hình gia đình Lương
hành trình đến vùng đất mới)

